THE FIRST INTERNATIONAL CONGRESS ON HEALTH SERVICES TRANSFORMATION
اولین کنگره بین المللی تحول خدمات سلامت
۲۷ و ۲۸ مهر ماه

Code:1346

پیوند میان اخلاق حرفه ای و معنویت در ارتقای مراقبتهای کل نگر: یک مرور روایتی

سمیه شهیدانی [*]، اکرم شهیدانی [۲]، زهرا جلالی [3]، سیما بهشتی [4]
۱- دکتری تخصصی فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
۲- دکتری تخصصی فیزیک پزشکی، گروه رادیولوژی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی آجا، تهران، ایران
۳- دکتری تخصصی مدیریت تطبیق و توسعه، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
۴-دکتری عمومی حرفه ای، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

مقدمه

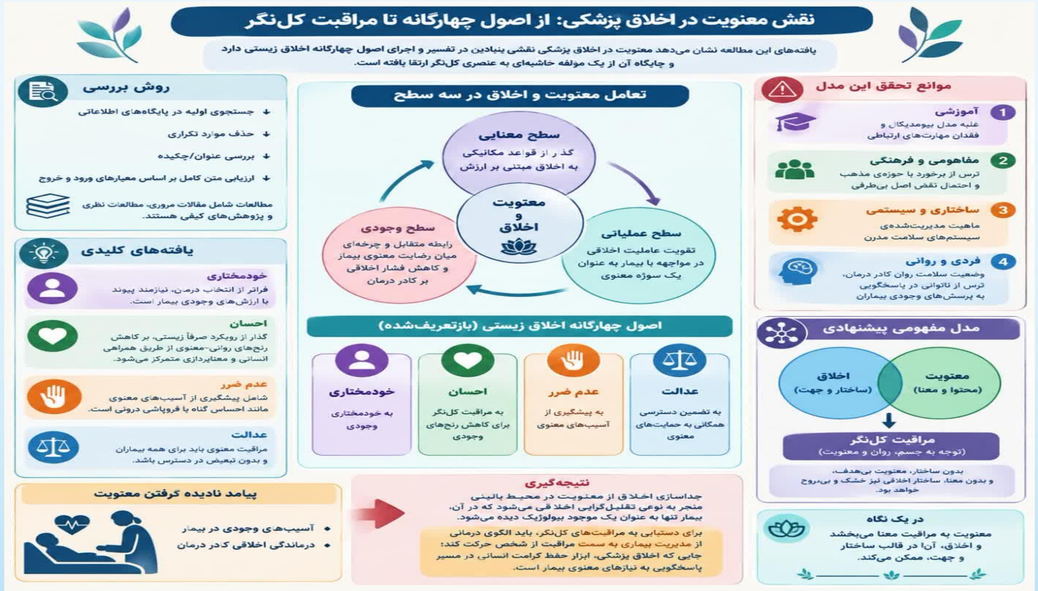
علی‌رغم نقش محوری اخلاق حرفه‌ای در تنظیم رفتارهای بالینی، بُعد معنویت به‌عنوان یکی از ارکان بنیادین تجربه انسانی، در پروتکل‌های مراقبتی مورد غفلت قرار می‌گیردپژوهش حاضر با هدف تبیین پیوند میان اصول اخلاق پزشکی و ابعاد معنوی در راستای تحقق مراقبت‌های کل‌نگر تدوین شده است.

روش ها

این مطالعه به روش مرور روایتی انجام شد. استراتژی جست‌وجو در پایگاه‌های PubMed، Scopusو Google Scholar برای مقالات منتشرشده بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۶، با استفاده از ترکیب کلیدواژه‌های اصلی شامل اخلاق حرفه‌ای، معنویت، تصمیم‌گیری اخلاقی پریشانی وجودی و کرامت انسانی ، با عملگرهای AND و OR طراحی شد. مقالات بازیابی‌شده پس از غربالگری اولیه بر اساس عنوان و چکیده، با اعمال معیارهای ورود و خروج، بررسی شدند. در نهایت، مفاهیم کلیدی از طریق استخراج محتوایی و سنتز نقادانه یافته‌های متون منتخب تدوین گردید.

یافته ها

یافته‌ها نشان می دهند که معنویت از طریق تقویت اخلاق در کادر درمان، نقش تعیین‌کننده‌ای در تسهیل تصمیم‌گیری‌های پیچیده بالینی ایفا می‌کند. پاسخگویی به نیازهای معنوی بیماران، درک عمیق‌تری از مفاهیمی نظیر خودمختاری و عدالت را میسر می‌سازد. معنویت می‌تواند در کاهش فرسودگی شغلی و مدیریت بحران‌های اخلاقی در مراقبت‌های پایان حیات نقش داشته باشد.هرچند تفکیک دقیق میان مراقبت معنوی و مداخلات مذهبی همچنان یک چالش ساختاری مطرح است.

نتیجه گیری

پیوند اخلاق حرفه ای و معنویت نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی اخلاقی برای مراقبت کل نگر است. اصول چهارگانه اخلاق پزشکی (خودمختاری، احسان، عدالت، عدم آسیب) در جدایی از ابعاد معنوی بیمار دچار تقلیل گرایی شده و معنای انسانی خود را از دست میدهند. معنویت به عنوان زیربنای ارزشهای فردی، محتوای تصمیمهای اخلاقی را شکل میدهد و کادر درمان را از اجرای پروتکل به مراقبت اصیل ارتقا میدهد؛ ادغام این دو حوزه میتواند درماندگی اخلاقی در کادر درمان را کاهش و رفاه وجودی بیماران را ارتقا دهد. بنابراین مراقبت کل نگر مستلزم عبور از الگوهای صرفاً بیومدیکال به سوی یک الگوی اخلاق-معنویت‌است.

رفرنس ها

Puchalski CM, editor The role of spirituality in health care. Baylor University Medical Center Proceedings; 2001: Taylor & Francis.

Sulmasy DP. A biopsychosocial-spiritual model for the care of patients at the end of life. The gerontologist. 2002;42(suppl_3):24-33.

NANDA. NANDA International Nursing Diagnoses: Definitions and Classification 2021-2023: Thieme; 2017.